

LIETUVOS RESPUBLIKOS VETERINARIJOS ĮSTATYMAS

1991 m. gruodžio 17 d. Nr. I-2110
Vilnius

I. BENDRIEJI NUOSTATAI

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas reglamentuoja veterinarijos veiklą pagal tarptautinius reikalavimus, apibrėžia veterinarijos struktūrų teisinę padėtį, nustato privalomus veterinarinius sanitarijos reikalavimus ir veterinarinės kontrolės pagrindus.

1¹ straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Veterinarija** – mokslo ir praktinės veiklos sritis, apimanti gyvulių priežiūrą bei apsaugą, susirgimų diagnostiką ir sergančių gyvulių gydymą, ligų prevenciją, gyvulinių produktų gamybos ir perdirbimo valstybinę priežiūrą, veterinarijos medikamentų ir biologinių preparatų, pašarinių priedų gamybą bei naudojimą, Lietuvos Respublikos teritorijos apsaugą nuo gyvulių užkrečiamųjų ligų patekimo.

2. **Gyvuliniai produktai** – visi produktai ir žaliavos, gauti iš žinduolių, paukščių, žuvų, vabzdžių, roplių, vėžiagyvių ir kitų hidrobiontų, moliuskų, sraigų, naudojami žmonių maistui, gyvuliams šerti ir pramonėje.

3. **Gyvulių laikytojas** – gyvulio savininkas ar kitas asmuo, atsakingas už laikomus gyvulius.

4. **Gyvulių laikymo vieta** – patalpa, aptverta teritorija, vandens telkinys, kuriuose laikomas gyvulys arba gyvūnas.

5. **Gyvulių apskaita** – specialiam žurnale daromi įrašai apie gyvulių laikymo vietoje esančius galvijus, kiaules, avis, ožkas ir arklius, jų pardavimą, paskerdimą, kritimą ar kitoki netekimą, pirkimą ir prieauglio atsivedimą.

6. **Gyvulių ženklavimas** – specialių ausies ženklų su užkoduotais įrašais, pagal kuriuos identifikuojamas gyvulys, įsegimas.

7. **Gyvulių supirkimo punktai, karantino bazės** – laikinos gyvulių surinkimo ir laikymo vietos, kol gyvuliai bus parduoti kitam savininkui.

Papildyta straipsniu:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

2 straipsnis. Pagrindiniai veterinarijos uždaviniai

Veterinarijos uždaviniai yra:

1) apsaugoti nuo ligų gyvulius ir kitus gyvūnus (paukščius, kailinius žvėrelius, žuvis, bites, laukinius žvėris, zoologijos sodų bei vivariumų gyvūnus ir pan.) profilaktinėmis priešepizootinėmis, sanitarinėmis ir kitomis veterinarinėmis priemonėmis;

2) gydyti sergančius gyvulius;

3) kontroliuoti, kad mitybai, perdirbimui vartojami gyvuliniai produktai ir žaliavos būtų tinkamos veterinarinės sanitarinės kokybės;

4) padėti apsaugoti gamtą nuo taršos;

5) diegti veterinarijos mokslo naujoves.

3 straipsnis. Veterinarijos struktūra

1. Lietuvos Respublikos veterinarija yra valstybinė ir privati.

2. Neteko galios nuo 1999-10-27

Straipsnio dalies naikinimas:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.* 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

4 straipsnis. Veterinarijos valdymas

1. Valstybės politiką veterinarijos srityje įgyvendina Valstybinis veterinarijos departamentas.

2. Valstybinis veterinarijos departamentas yra Vyriausybės įstaiga.

3. Valstybinio veterinarijos departamento nuostatus tvirtina Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

4. Valstybinis veterinarijos departamentas įstatymų nustatyta tvarka steigia valstybines veterinarijos biudžetines ir viešąsias įstaigas, tvirtina jų nuostatus, jas reorganizuoja arba likviduoja.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

5 straipsnis. Teisė verstis veterinarine praktika

1. Verstis veterinarijos gydytojo praktika gali asmenys, turintys veterinarijos gydytojo kvalifikaciją. Veterinarijos felčeris (technikas) dirba tik kontroliuojamas veterinarijos gydytojo.

Atvykusius iš užsienio veterinarijos specialistus atestuoja Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka skiriama komisija.

2. Valstybinė veterinarija ir privačiai dirbantys veterinarijos gydytojai bei felčeriai, atlikdami savo pareigas, vadovaujasi šiuo įstatymu, kitais Lietuvos Respublikos įstatymais bei poįstatyminiais aktais, reglamentuojančiais veterinarijos veiklą.

II. VALSTYBINĖ VETERINARIJA

6 straipsnis. Valstybinės veterinarijos funkcijos

Valstybinė veterinarija:

1) realizuoja veterinarines profilaktikos priemones prieš gyvulių, kitų gyvūnų infekcines, invazines ir kitas užkrečiamąsias ligas;

2) kartu su sveikatos apsaugos tarnybomis likviduoja žmonėms ir gyvuliams pavojingų užkrečiamųjų ligų židinius ir keičiasi informacija;

3) įvertina epizootinę situaciją ir duoda gyvulių savininkams privalomus nurodymus įgyvendinti gyvulių, kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų profilaktikos ir jų likvidavimo, deratizacijos, dezinfekcijos bei ūkines priemones;

4) analizuoja gyvulių, kitų gyvūnų susirgimo neužkrečiamomis ligomis ir gaišimo priežastis, rengia rekomendacijas jų profilaktikai, gydo sergančius;

5) atlieka klinikinius, laboratorinius (virusologinius, bakteriologinius, biocheminius, cheminius-toksikologinius, radiologinius, histologinius, parazitologinius) ir kitus tyrimus gyvulių, kitų gyvūnų ligoms diagnozuoti, pašarų bei vandens kokybei įvertinti;

6) prižiūri gyvulinių maisto produktų gamybą, perdirbimą, sandėliavimą, transportavimą ir prekybą; organoleptiniais, bakteriologiniais, biocheminiais ir radiologiniais tyrimais įvertina gyvulinių produktų tinkamumą žmonių maistui; sprendžia, ar žmonių maistui netinkami produktai tinka gyvuliams šerti;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

7) tiria gyvulinius maisto produktus turgavietėse;

8) kontroliuoja visų gyvulininkystės objektų, skerdyklų, mėsos ir pieno bei kitų, gyvulinius produktus perdirbančių įmonių, turgaviečių, žaliavų sandėlių veterinarinę sanitarinę būklę, aklika šių objektų statybos bei rekonstrukcijos, žemės kasinėjimo veterinarinę ekspertizę;

9) kontroliuoja veterinarinių medikamentų, biologinių, cheminių ir kitų preparatų naudojimą gyvulininkystėje ir veterinarijoje, įvertina jų poveikį gyvulių sveikatai bei gyvulinės produkcijos kokybei;

10) kontroliuoja, kad eksportuojamų gyvulių, kitų gyvūnų būklė, gyvuliniai produktai, žaliavos atitiktų importuojančios šalies veterinarinius reikalavimus;

11) nustato privalomus reikalavimus, suderintus su Jungtinių Tautų, Europos Sąjungos, Zoosanitarinio kodekso, Pasaulio prekybos organizacijos reikalavimais, užtikrinančiais, kad į Lietuvą nepatektų užkrečiamosios gyvulių ligos, žmonių sveikatai kenksmingi gyvuliniai produktai; vykdo importuojamų gyvulių ir kitų gyvūnų, gyvulinių produktų, žaliavų, pašarų veterinarijos kontrolę;

Straipsnio punkto pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

12) kontroliuoja ir koordinuoja visose valstybinėse ir privačiose įmonėse bei organizacijose dirbančių veterinarijos specialistų veiklą;

13) vykdo galvijų, kiaulių, arklių, avių, ožkų, triušių, kailinių žvėrelių, paukščių ir laboratoriniams bandymams auginamų gyvūnų gerovės apsaugos reikalavimų laikymosi kontrolę

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

14) pagal savo kompetenciją leidžia įsakymus ir įsakymais patvirtintus teisės aktus.

Papildyta straipsnio punktu:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

7 straipsnis. Valstybinės veterinarijos teisės

Valstybinė veterinarija pagal savo kompetenciją turi teisę:

1) duoti privalomus nurodymus fiziniams ir juridiniams asmenims bei įmonėms, neturinčioms juridinio asmens teisių, besiverčiantiems gyvulių auginimu, gyvulinių produktų ir žaliavų perdirbimu, sandėliavimu, transportavimu ar prekyba, vykdyti Valstybinio veterinarijos departamento nustatytus reikalavimus, kad neplistų gyvulių ligos ir gaminami gyvuliniai produktai nebūtų kenksmingi žmonių sveikatai;

2) lankyti visų įmonių ir organizacijų objektus, kuriems būtina veterinarinė priežiūra, gauti informaciją, būtiną epizootinei būklei nustatyti, gyvulių, kitų gyvūnų ligų priežastims išaiškinti, gyvulinės kilmės produktų ir žaliavų veterinarinei sanitarinei kokybei įvertinti;

3) nustatius užkrečiamąją ar įtarus labai pavojingą gyvulių, kitų gyvūnų ligą, vadovaudamasi šio įstatymo 15 ir 16 straipsniais, pateikti visoms įmonėms, organizacijoms, ūkininkams ir piliečiams privalomas vykdyti gyvulių skerdimo ar sunaikinimo, gyvulinių produktų, žaliavos nukenksminimo, perdirbimo arba utilizavimo sąlygas;

4) turėti kitų įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų teisių.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

8 straipsnis. Valstybiniai veterinarijos inspektoriai

1. Valstybinio veterinarijos departamento vadovas kartu yra ir Lietuvos Respublikos vyriausiasis valstybinis veterinarijos inspektorius. Jo pavaduotojai yra Lietuvos Respublikos vyriausiojo valstybinio veterinarijos inspektoriaus pavaduotojai. Kiti departamento specialistai yra valstybiniai veterinarijos inspektoriai.

2. Valstybinio veterinarijos departamento teritorinių padalinių: apskričių, miestų arba rajonų valstybinių veterinarijos įstaigų vadovai, jų pavaduotojai atitinkamai yra apskričių, miestų, rajonų valstybiniai veterinarijos inspektoriai ir jų pavaduotojai.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

9 straipsnis. Valstybinių veterinarijos inspektorių teisės

Valstybiniai veterinarijos inspektoriai turi teisę:

- 1) drausti statyti, rekonstruoti arba naudoti tuos gyvulininkystės pastatus, mėsos perdirbimo įmones, cechus, sandėlius bei kitus objektus, kurie neatitinka veterinarinės sanitarijos reikalavimų;
- 2) neleisti vartoti žmonių maistui neatitinkančių veterinarinės sanitarijos reikalavimų gyvulinių produktų bei perdirbti gyvulinių žaliavų;
- 3) kontroliuoti Lietuvos Respublikoje esančių karinių dalinių ir kitų sukarintų padalinių, geležinkelio, jūros, upių uostų, aerouostų veterinarijos priežiūrai priklausančius objektus;
- 4) įstatymo nustatyta tvarka skirti administracines nuobaudas pareigūnams ir asmenims už šio įstatymo, gyvūnų karantino taisyklių ir kitų veterinarinės sanitarijos reikalavimų, taip pat už Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir rajonų savivaldybių sprendimų epizootijų klausimais pažeidimus.

10 straipsnis. Valstybinių veterinarijos inspektorių pareigos

Valstybiniai veterinarijos inspektoriai kontroliuoja kaip gyvulių ir kitų gyvūnų savininkai, gyvulinius produktus perdirbančios, sandėliuojančios ir prekiaujančios jais organizacijos, piliečiai bei veterinarijos specialistai įgyvendina šį įstatymą, poįstatyminius aktus ir kitus veterinarijos reikalavimus.

11 straipsnis. Valstybinės veterinarijos išlaikymas

Valstybinė veterinarija yra išlaikoma iš biudžeto lėšų.

III. PRIVATI VETERINARIJA

12 straipsnis. Privati veterinarijos praktika

1. Veterinarijos gydytojai gali dirbti privačiai .
2. Veterinarijos felčeriai ir technikai privačiai dirba kontroliuojami veterinarijos gydytojo.
3. Privačiai dirbantys veterinarijos specialistai privalo turėti Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka išduotus leidimus (licencijas).

13 straipsnis. Privačiai dirbančių veterinarijos specialistų teisės

Privačiai dirbantys veterinarijos specialistai turi teisę:

- 1) diagnozuoti ligas ir gydyti gyvulius, kitus gyvūnus, išskyrus sergančius ligomis, kurioms taikomas karantinas arba specialūs apribojimai.
- 2) profilaktiškai vakcinuoti gyvulius ir kitus gyvūnus, konsultuoti gyvulių savininkus;
- 3) išduoti veterinارينius dokumentus apie gyvulių sveikatos būklę;
- 4) kilus gyvulių ir kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų grėsmei, uždrausti įvežti į objektą arba išvežti iš jo gyvulius, kitus gyvūnus, gyvulinius produktus bei žaliavas, pašarus

14 straipsnis. Privačiai dirbančių veterinarijos specialistų pareigos

Privačiai dirbantys veterinarijos specialistai privalo:

- 1) įtarus gyvulių ar kitų gyvūnų užkrečiamą ligą, nedelsiant apie tai pranešti artimiausiam miesto, rajono valstybinei veterinarijos organizacijai ir imtis priemonių, kad liga neplistų;
- 2) esant gyvulių užkrečiamųjų ligų epizootijai, atlikti valstybinės veterinarijos nurodytus veterinارينius darbus;
- 3) Valstybinio veterinarijos departamento nustatyta tvarka atsiskaityti miesto, rajono valstybinei veterinarijai apie atliktą darbą, susijusį su gyvulių ir kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų profilaktika ir gydymu.

IV. VETERINARINIAI-SANITARINIAI REIKALAVIMAI UŽKREČIAMŲJŲ LIGŲ PROFILAKTIKAI

15 straipsnis. Gyvulių ir kitų gyvūnų laikytojų, įmonių, besiverčiančių gyvulinių produktų ir žaliavų gamyba, perdirbimu, sandėliavimu, transportavimu ar prekyba, kitų fizinių ir juridinių asmenų bei įmonių, neturinčių juridinio asmens teisių, pareigos

1. Gyvulių ir kitų gyvūnų laikytojai, įmonės, besiverčiančios gyvulinių produktų ir žaliavų gamyba, perdirbimu, sandėliavimu, transportavimu ar prekyba, užtikrina, kad laiku būtų imtasi veterinarijos sanitarijos ir ūkinių priemonių, neplistų gyvulių ir kitų gyvūnų užkrečiamosios ligos ir būtų likviduojami jų židiniai.

2. Fiziniai ir juridiniai asmenys bei įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, gali įsigyti iš užsienio gyvulių, kitų gyvūnų, tik gavę Valstybinio veterinarijos departamento leidimą. Įsigytus gyvulius 24 dienas privaloma laikyti atskirtus nuo kitų fermos (ūkio) gyvulių.

3. Įsivežti iš užsienio gyvulinių produktų ir žaliavų, pašarų, medikamentų, biologinių preparatų galima tik Valstybinio veterinarijos departamento nustatyta tvarka.

4. Gyvulių ir kitų gyvūnų laikytojai privalo nedelsiant pranešti teritorinei valstybinės veterinarijos įstaigai apie staigius arba gausius gyvulių, kitų gyvūnų susirgimus bei gaišimus.

5. Gyvulių, kitų gyvūnų laikytojai privalo leisti veterinarijos specialistams apžiūrėti gyvulius, imti tyrimui jų kraują ar kitą medžiagą, juos skiepyti, imtis priešepizootinių ir kitų veterinarinių, profilaktinių priemonių bei visokeriopai padėti atlikti šiuos darbus.

6. Prekiauti gyvuliais, kitais gyvūnais, gyvuliniais produktais ir žaliavomis gali tik fiziniai ir juridiniai asmenys bei įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių, turintys Valstybinio veterinarijos departamento nustatytos formos pažymėjimus.

7. Nugaišę gyvuliai, gyvulių skerdimo atliekos, išskyrus šio įstatymo 16 straipsnio 10 dalyje nurodytus atvejus, perduodama atliekų perdirbimo įmonėms.

8. Gyvulinių produktų perdirbimo įmonėse turi būti vidinės savikontrolės sistema.

9. Be raštiško veterinarijos gydytojo leidimo draudžiama skersti sergančius gyvulius, naudoti jų mėsą maistui, gyvuliams šerti, pardavinėti jų skerdieną ir jos produktus.

10. Sveikų gyvulių ir kitų gyvūnų skerdimo, turint tikslą parduoti skerdieną ir subproduktus, tvarką nustato Valstybinis veterinarijos departamentas.

11. Vežti gyvulius, kitus gyvūnus bei jų produkciją galima tik specialiai paruoštu transportu, atitinkančiu Valstybinio veterinarijos departamento nustatytus reikalavimus.

12. Valstybinis veterinarijos departamentas tvirtina gyvulių užkrečiamųjų ligų sąrašą. Šių ligų prevencijai ir likvidavimui reikalingos veterinarijos priemonės įsigijamos iš valstybės biudžeto lėšų. Kitų susirgimų profilaktika ir gydymas, gyvulinių produktų gamybos, perdirbimo, sandėliavimo, transportavimo, importo ir eksporto veterinarijos priežiūra atliekama savininkų lėšomis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 09910101STAI-1350

16 straipsnis. Gyvulių užkrečiamųjų ligų prevencijos, šių ligų židinių ir epizootijų likvidavimo priemonės

1. Gyvulių laikytojai, įtarę, kad jų laikomi gyvuliai serga užkrečiamąja liga, nedelsdami praneša teritorinei valstybinei veterinarijos įstaigai ir imasi būtiniausių priemonių, kad liga neplistų.

1. Gavęs pranešimą apie įtarimą, kad gyvulys serga užkrečiamąja liga, valstybinis veterinarijos gydytojas tuoj pat nuvyksta į vietą, tikslina diagnozę, siunčia medžiagą laboratoriniams tyrimams, imasi priemonių išvengti ligos plitimo, įskaitant draudimą išvežti gyvulius ar gyvulinius produktus iš įtariamo židinio bei židinyje esantiems žmonėms išvykti už židinio teritorijos.

2. Nustačius, kad gyvuliai serga užkrečiamąja liga, teritorinės valstybinės veterinarijos įstaigos vadovas, atsižvelgęs į ligos sukėlėjo pavojingumą, plitimo savybes, vietos geografinę padėtį ir kitas gamtines sąlygas, nustato:

- 1) židinio teritorijos ribas;
- 2) apsaugos zonos, esančios 3 km spinduliu apie židinį, ribas;
- 3) stebėjimo zonos, esančios 10 km spinduliu nuo apsaugos zonos, ribas;

4) veterinarijos priemonės, kurias reikia taikyti šios dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytose teritorijose.

4. Valstybinis veterinarijos departamentas tvirtina gyvulių ir kitų gyvūnų užkrečiamųjų ligų, kuriomis susirgus nustatomos apsaugos ir stebėjimo zonos, sąrašą.

5. Kai į ligos židinio, apsaugos ar stebėjimo zonas įeina dviejų rajonų teritorijos, zonų ribas ir ligos židinio likvidavimo priemonės nustato bendru nutarimu šių teritorinių valstybinių veterinarijos įstaigų vadovai. Kai gyvulių ar kitų gyvūnų ligos židiniai nustatomi keliuose rajonuose, ligos likvidavimo priemonių įgyvendinimą organizuoja Valstybinis veterinarijos departamentas.

6. Kai gyvulių užkrečiamosios ligos sukėlėjas yra pavojingas žmonėms, žmonių sveikatos apsaugos priemonės nustato Sveikatos apsaugos ministerija arba jos įgaliota institucija.

7. Jeigu būtina, teritorinės valstybinės veterinarijos įstaigos vadovas kreipiasi į atitinkamo rajono arba miesto savivaldos instituciją dėl papildomų apsaugos priemonių – policijos postų steigimo, keleivinių autobusų maršrutų pakeitimo, transporto srauto nukreipimo aplenkiant šio straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytas teritorijas, gyventojų observacijos ir kt. Rajono arba miesto savivaldos institucija klausimus dėl papildomų apsaugos priemonių svarsto skubos tvarka ir per 24 valandas priima sprendimą.

8. Nustačius, kad gyvuliai serga užkrečiamąja liga, valstybinės veterinarijos įstaigos veterinarijos gydytojų nurodymų ligos židiniui likviduoti privalo laikytis visi šio straipsnio 3 dalies 1, 2 ir 3 punktuose nurodytose teritorijose esantys fiziniai ir juridiniai asmenys bei įmonės, neturinčios juridinio asmens teisių.

9. Valstybinio veterinarijos departamento direktorius ar jo pavaduotojai gali įpareigoti skerdyklą ar gyvulinių produktų perdirbimo įmonę, nepaisant jos pavaldumo, paskersti gyvulius ar perdirbti gyvulinius produktus laikantis veterinarijos reikalavimų, kai tai būtina gyvulių užkrečiamosios ligos prevencijai ar tokios ligos židiniui likviduoti.

10. Nugaišusius ar dėl ligų numarintus gyvulius, abortuotus vaisius, odas bei kailius, gyvulių skerdienas ir skerdimo atliekas, gyvulinius produktus, jei tai būtina norint likviduoti gyvulių užkrečiamuosius susirgimus ar išvengti jų plitimo, valstybinio veterinarijos gydytojo raštišku nurodymu savininkai privalo sudeginti, užkasti į žemę arba, laikydamiesi veterinarijos reikalavimų, kad ligos sukėlėjas neplistų, pristatyti į gyvulinių atliekų perdirbimo įmones.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

16¹ straipsnis. Gyvulių registravimas ir identifikavimas

1. Lietuvos Respublikoje privalomas visų gyvulių ir kitų gyvūnų laikymo vietų registravimas, jose esančių galvijų, kiaulių, avių, ožkų apskaita ir ženklavimas.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytų gyvulių ir kitų gyvūnų laikymo vietų registravimo bei jose laikomų gyvulių apskaitos ir ženklavimo tvarką nustato Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija.

3. Kiekvienas galvijų, kiaulių, avių ir ožkų laikytojas Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pildo laikomų gyvulių apskaitos žurnalą, atsako už turimų gyvulių ženklavimą, informacijos apie gyvulių skaičiaus pokytį pateikimą.

4. Gyvulių supirkimo punktų, karantino bazių, gyvulių skerdyklų ir turgaviečių vadovai paskiria asmenis, kurie Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka pildo į supirkimo punktus, karantino bazines, gyvulių skerdyklas, turgavietes pristatytų galvijų, kiaulių, avių ir ožkų apskaitos žurnalus, teikia ataskaitas už parduotus ar paskerstus gyvulius.

5. Lėšos gyvulių ir kitų gyvūnų laikymo vietų registravimui, jose laikomų galvijų, kiaulių, avių ir ožkų apskaitai, reikiamiems blankams, žurnalams ir gyvulių pasams spausdinti, gyvulių identifikavimo ženklams ir ženklavimui reikalingai įrangai įsigyti, ženklavimui, duomenų bankams steigti 1999-2001 metais skiriamos iš Kaimo rėmimo fondo.

Papildyta straipsniu:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, *Žin.*, 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

V. VETERINARINĖ KONTROLĖ

17 straipsnis. Gyvulininkystėje vartojamų veterinarinių preparatų kontrolė

1. Gyvulininkystėje leidžiama vartoti tik tuos importuotus ar Lietuvoje pagamintus vaistus, pašarinius (vitamininius) priedus, mikroelementus, vakcinas, kitus biologinius ir diagnostinius preparatus, reagentus, kurie įregistruoti Valstybiniame veterinarijos departamente Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

2. Valstybinė veterinarija kontroliuoja kaip fiziniai ir juridiniai asmenys vartoja gyvuliams ir kitiems gyvūnams šiame straipsnyje nurodytus veterinarinius preparatus, tikrina šių preparatų laikymą bei naikinimą pasibaigus jų galiojimo laikui.

3. Gyvulių auginimui skatinti bei produktyvumui (laktacijai) didinti draudžiama vartoti tireostatinį, estrogeninį, androgeninį arba gestageninį poveikį turinčius biologinius stimulatorius ir hormonus.

18 straipsnis. Veterinarinė kontrolė turgavietėse

1. Miestų, rajonų ir gyvenviečių turgavietėse, kuriose prekiaujama gyvuliais ir kitais gyvūnais, gyvuliniais produktais ir žaliavomis, privaloma valstybinė veterinarinė kontrolė. Turgaviečių administracija privalo sudaryti sąlygas šiam darbui.

2. Valstybinė veterinarija turgavietėse turi mėsos šampavimo įspaudus, etiketes produktų kokybei žymėti, visa tai saugo ir veda giežtą jų apskaitą.

3. Turgavietės veterinarijos sanitarinės ekspertizės laboratorijos veterinarijos gydytojas sulaiko žmonių maistui netinkamus produktus (produkciją) ir siunčia juos naikinti arba perdirbti.

19 straipsnis. Veterinarinė kontrolė žvėrių medžioklėse

Kiekvienas medžioklės būrelis privalo įsirengti sumedžiotų žvėrių apdorojimo aikšteles, atitinkančias veterinarinius sanitarijos reikalavimus, ir užtikrina maistui skirtos žvėrienos veterinarinę sanitarinę ekspertizę.

20 straipsnis. Ginčų, kilusių vykdant šį įstatymą, sprendimas

Ginčai, kilę vykdant šį įstatymą, sprendžiami Lietuvos Respublikos įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

LIETUVOS RESPUBLIKOS
AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS
PIRMININKAS

VYTAUTAS LANDSBERGIS

Vilnius, 1991 m. gruodžio 17 d.
Nr. I-2110

Pakeitimai:

1.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-1350](#), 1999-10-07, Žin., 1999, Nr. 90-2639 (1999-10-27), i. k. 0991010ISTAI-1350

Lietuvos Respublikos veterinarijos įstatymo 3, 4, 6, 7, 8, 15, 16, 17, 20 straipsnių pakeitimo ir papildymo 1(1) ir 16(1) straipsniais įstatymas